HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

25 iunie 2015 *

„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LUCEA LED — Marca comunitară verbală anterioară LUCEO — Lipsa anteriorității — Revendicarea priorității — Dată de prioritate înscrisă în registru — Documente de prioritate — Examinare din oficiu — Dreptul la apărare”

În cauza T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, cu sediul în Borehamwood (Regatul Unit), admisă să substituie Verus EOOD, reprezentată inițial de S. Vykydal și ulterior de F. Henkel, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Maquet SAS, cu sediul în Ardon (Franța), reprezentată de N. Hebeis, avocat,

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 13 februarie 2012 (cauza R 67/2011-4), privind o procedură de opoziție între Capella EOOD și Maquet SAS,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnii G. Berardis, președinte, O. Czúcz (raportor) și A. Popescu, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere că niciuna dintre părți nu a formulat, în termen de o lună de la comunicarea terminării procedurii scrise, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în consecință, pe baza raportului judecătorului raportor și în temeiul articolului 135a din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei și decizia atacată

1 La 29 iulie 2009, intervenienta, Maquet SAS, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal LUCEA LED.

3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 10 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare, și corespund descrierii următoare: „Lămpi chirurgicale”.

4 Cererea de înregistrare a unei mărci comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 31/2009 din 17 august 2009.

5 La 12 noiembrie 2009, în temeiul articolului 41 din Regulamentul nr. 207/2009, Capella EOOD a formulat opoziție la înregistrarea mărcii în litigiu pentru produsele vizate la punctul 3 de mai sus.

6 Opoziția era întemeiată pe cererea de înregistrare nr. 8554974 a mărcii comunitare verbale LUCEO din 16 septembrie 2009 care desemnează printre altele produse din clasa 10 și corespunde descrierii „aparate și instrumente chirurgicale, medicale, stomatologice și de uz veterinar, membre, ochi și dinți artificiali; articole ortopedice; material de sutură”, însoțită de o revendicare a priorității în temeiul cererii de înregistrare a unei mărci cu nr. 1533/2009, depusă la Österreichisches Patentamt (Oficiul de Brevete Austriac) la 16 martie 2009 pentru aceleași produse.

7 Motivul invocat în susținerea opoziției era cel menționat la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

8 Prin scrisoarea din 21 decembrie 2009, intitulată „Invitație de a prezenta documente de prioritate conform articolului 30 din [R]egulamentul [nr. 207/2009] și normei 6 din [R]egulamentul [(CE) nr. 2868/95]” al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), examinatorul a invitat Capella să prezinte, anterior datei de 22 februarie 2010 inclusiv, „copii exacte ale cererii” de înregistrare a mărcii austriece și a precizat că în ipoteza în care nu se va conforma acestei invitații va fi decăzută din dreptul de prioritate.

9 Prin scrisoarea din 22 februarie 2010, Capella a prezentat o copie a cererii de înregistrare a mărcii austriece.

10 La 26 octombrie 2010, marca pe care se întemeia opoziția a fost înregistrată de examinator. Acesta a acceptat prioritatea pe care Capella a revendicat-o pentru această marcă și a înscris în registru data de 16 martie 2009 ca dată de prioritate.

11 La 8 noiembrie 2010, divizia de opoziție a admis opoziția în totalitate și a obligat intervenienta la plata cheltuielilor de judecată. Divizia de opoziție a considerat că marca pe care se întemeia opoziția era anterioară mărcii solicitate și că exista un risc de confuzie între acestea.

12 La 4 ianuarie 2011, intervenienta a formulat la OAPI o cale de atac împotriva deciziei diviziei de opoziție, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009. La 7 martie 2011, ea a prezentat memoriul de expunere a motivelor căii de atac.

13 La 16 august 2011, Capella și-a prezentat observațiile.

14 La 12 octombrie 2011, intervenienta a depus hotărârea Landgericht Mannheim (Tribunalul Regional Mannheim, Germania) din 23 septembrie 2011, 7 O 186/11, prin care Capella era obligată la plata către intervenientă a sumei de 1 780,20 euro cu titlu de daune interese pentru faptul că prezentase o cerere nefondată de ordonanță de încetare și de abținere de la încălcare pe baza mărcii pe care se întemeia opoziția. În hotărârea respectivă, Landgericht Mannheim a considerat că Capella procedase în mod abuziv. În această privință, Landgericht Mannheim a arătat printre altele că înregistrarea mărcii pe care se întemeia opoziția fusese solicitată cu singurul scop de a prezenta cereri de încetare și de abținere de la încălcare și că înregistrarea mărcii austriece pe care fusese întemeiată revendicarea priorității fusese solicitată în numeroase rânduri fără să fie plătită taxa de depunere. La 19 octombrie 2011, intervenienta a prezentat o traducere în engleză a hotărârii menționate.

15 La 25 noiembrie 2011, grefa camerei de recurs a invitat Capella să își prezinte observațiile cu privire la această hotărâre.

16 La 6 decembrie 2011, Capella și-a prezentat observațiile.

17 Prin Decizia din 13 februarie 2012 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a patra de recurs a OAPI a anulat decizia diviziei de opoziție, a respins opoziția și a obligat Capella la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de opoziție și căii de atac. Aceasta a considerat că marca pe care se întemeia opoziția nu era anterioară mărcii solicitate. În această privință, mai întâi, ea a constatat că data depunerii mărcii solicitate era 29 iulie 2009, în timp ce data depunerii mărcii pe care se întemeia opoziția era 16 septembrie 2009, prin urmare o dată ulterioară. În continuare, camera de recurs a arătat că dreptul de prioritate pentru marca pe care se întemeia opoziția nu fusese revendicat în mod valabil. Capella nu ar fi depus documentul de prioritate solicitat, formularul de cerere completat prezentat de ea nepurtând o ștampilă sau indicația primirii sale reale de către Österreichisches Patentamt. În plus, camera de recurs a considerat că era îndrituită să examineze temeinicia unei revendicări a priorității în cadrul unei proceduri de opoziție.

Procedura, faptele ulterioare depunerii cererii introductive și concluziile părților

18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 26 aprilie 2012, Verus EOOD, care, la 6 septembrie 2011, a fost înscrisă în registrul mărcilor comunitare ca titular al mărcii pe care Capella își întemeiase opoziția, a introdus prezenta acțiune.

19 La 27 august 2012, Copernicus-Trademarks Ltd a fost înscrisă în registrul mărcilor comunitare în calitate de nou titular al acestei mărci.

20 Prin Ordonanța Tribunalului (Camera a noua) din 23 octombrie 2013, Copernicus-Trademarks a fost autorizată să substituie Verus în calitate de reclamantă.

21 La 13 noiembrie 2013, Ivo Kermartin GmbH a fost înscrisă în registrul mărcilor comunitare în calitate de nou titular al mărcii pe care se întemeia opoziția.

22 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 1 aprilie 2014, intervenienta a atras atenția Tribunalului asupra faptului că marca pe care se întemeia opoziția fusese transferată de la reclamantă la Ivo Kermartin.

23 Prin scrisoarea din 14 octombrie 2014, Tribunalul a solicitat părților să răspundă la unele întrebări în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul de procedură. Părțile s-au conformat acestor solicitări în termenele stabilite.

24 Reclamanta, Copernicus-Trademarks, solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului, precum și a celor aferente procedurii în fața camerei de recurs.

25 OAPI și intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea Copernicus-Trademarks la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

26 După cum a remarcat intervenienta în scrisoarea sa din 1 aprilie 2014, marca pe care se întemeia opoziția nu mai aparține reclamantei.

27 Potrivit părților, această împrejurare nu are drept consecință inadmisibilitatea acțiunii, întrucât interesul de a acționa al reclamantei subzistă, ca urmare a obligațiilor sale care decurg din contractul aflat la baza transferului mărcii către Ivo Kermartin.

28 În această privință, este suficient să se amintească faptul că instanța Uniunii Europene are dreptul să aprecieze, în funcție de împrejurările fiecărei cauze, dacă o bună administrare a justiției justifică respingerea pe fond a unei acțiuni fără a se pronunța în prealabil asupra admisibilității acesteia (Hotărârea din 26 februarie 2002, Consiliul/Boehringer, C-23/00 P, Rec., EU:C:2002:118, punctele 51 și 52).

29 În împrejurările cauzei, Tribunalul consideră că, dintr-o preocupare pentru economia procedurii, este necesar să examineze de la bun început temeinicia acțiunii în anulare, fără a se pronunța în prealabil asupra admisibilității acesteia, întrucât, în orice caz și pentru motivele expuse mai jos, acțiunea este nefondată.

Asupra temeiniciei acțiunii

30 Acțiunea este întemeiată în esență pe patru motive.

31 Primul motiv este întemeiat în special pe încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, al doilea este întemeiat în special pe încălcarea articolului 75 a doua teză din acest regulament, al treilea este întemeiat în special pe încălcarea normei 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95 coroborat cu Decizia EX-05-5 a președintelui OAPI din 1 iunie 2005 privind documentele care trebuie depuse pentru o revendicare a priorității sau a seniorității, iar al patrulea este întemeiat în special pe încălcarea articolelor 41 și 42 din Regulamentul nr. 207/2009.

32 Pe de altă parte, fără să îl prezinte în mod autonom, în esență, reclamanta invocă și un al cincilea motiv, bazat pe aspectul că camera de recurs a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a întemeiat decizia atacată pe considerația potrivit căreia Capella a fost de rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii pe care se întemeia opoziția, cu toate că, pe de o parte, o asemenea împrejurare nu ar putea fi luată în considerare în cadrul unei proceduri de opoziție și că, pe de altă parte, Capella nu ar fi fost de rea-credință.

33 Tribunalul consideră util să se examineze mai întâi primul motiv, iar apoi al patrulea, al treilea, al doilea și al cincilea motiv.

Cu privire la primul motiv

34 Reclamanta susține că camera de recurs a încălcat articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că a examinat dacă Capella depusese documentul necesar în susținerea revendicării priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția. O astfel de critică nu ar fi fost avansată de intervenientă, care s-ar fi limitat la a invoca reaua-credință a Capella. Reclamanta susține totodată că data de prioritate pe care examinatorul a înscris-o în registru nu poate fi repusă în discuție în cadrul unei proceduri de opoziție.

35 OAPI și intervenienta contestă acest argument.

36 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, OAPI procedează la examinarea din oficiu a faptelor, însă, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea sa este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți. Articolul 76 alineatul (2) din regulamentul amintit prevede că OAPI poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau dovezile pe care nu le-au furnizat în timp util.

37 În al doilea rând, trebuie amintit că, chiar în proceduri privind motive relative de refuz al înregistrării, articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 nu se opune examinării din oficiu a anumitor elemente de către camera de recurs. Astfel, chestiunile de drept a căror rezolvare este necesară pentru a se asigura o aplicare corectă a Regulamentului nr. 207/2009 în ceea ce privește motivele și cererile prezentate de părți trebuie tranșate de OAPI, chiar și atunci când nu au fost ridicate de părți [Hotărârea din 1 februarie 2005, SPAG/OAPI – Dann și Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Rec., EU:T:2005:29, punctul 21].

38 În speță, Capella a formulat opoziție la înregistrarea mărcii solicitate în temeiul articolului 41 alineatul (1) litera (a) și al articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009. În temeiul acestor dispoziții, titularul unei mărci anterioare poate să solicite respingerea înregistrării unei mărci solicitate în caz de risc de confuzie între aceste mărci.

39 Or, într-o procedură de opoziție, existența unor motive relative de refuz în sensul articolului 8 din Regulamentul nr. 207/2009 presupune că marca pe care se întemeiază opoziția există și este anterioară mărcii solicitate. Prin urmare, este vorba despre elemente care trebuie examinate din oficiu de OAPI și care nu pot fi lăsate la dispoziția părților [a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iunie 2008, El Corte Inglés/OAPI – Abril Sánchez și Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Rep., EU:T:2008:203, punctul 77].

40 În consecință, în speță, chiar în ipoteza în care intervenienta nu ar fi contestat revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția, articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 nu s-ar fi opus examinării din oficiu a temeiniciei acestei revendicări de către camera de recurs.

41 În al treilea rând, este necesar să se arate că, în orice caz, contrar a ceea ce susține reclamanta, în cadrul căii de atac în fața OAPI intervenienta nu s-a limitat la a invoca reaua-credință a Capella, ci a contestat și revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția și, prin urmare, anterioritatea sa în raport cu marca solicitată. Astfel, în memoriul de expunere a motivelor căii de atac din 7 martie 2011, intervenienta a arătat că revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția era afectată de un anumit număr de erori și că, prin urmare, putea fi luată în considerare numai data cererii de înregistrare a acestei mărci, și anume 16 septembrie 2009. În acest context, intervenienta a menționat printre altele că revendicarea amintită era întemeiată pe cererea de înregistrare a unei mărci austriece și că Capella nu plătise taxa de depunere pentru această marcă la Österreichisches Patentamt decât după depunerea cererii sale de înregistrare a unei mărci comunitare.

42 Rezultă că argumentul întemeiat pe încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie respins.

43 În consecință, primul motiv trebuie respins, sub rezerva aspectului întemeiat pe faptul că, în cadrul unei proceduri de opoziție, o cameră de recurs nu are dreptul de a repune în discuție o dată de prioritate înscrisă în registru, care va fi examinat în cadrul analizei celui de al patrulea motiv.

Cu privire la al patrulea motiv

44 Reclamanta apreciază că, în speță, anterioritatea mărcii pe care se întemeia opoziția era stabilită în considerarea datei de prioritate 16 martie 2009 înscrise în registru. Considerația camerei de recurs potrivit căreia, în cadrul unei proceduri de opoziție, era îndrituită să examineze temeinicia revendicării priorității ar fi eronată. În cadrul unei astfel de proceduri, camera de recurs nu ar avea dreptul de a repune în discuție validitatea datelor înscrise în registru. Prin urmare, prin faptul că nu s-a limitat să preia data de 16 martie 2009 înscrisă în registru, ci a examinat dacă, în speță, erau reunite condițiile pentru revendicarea priorității prevăzute la articolele 29 și 30 din Regulamentul nr. 207/2009, în norma 6 din Regulamentul nr. 2868/95 și la articolele 1 și 2 din Decizia EX-05-5, camera de recurs ar fi încălcat articolele 41 și 42 din Regulamentul nr. 207/2009.

45 OAPI și intervenienta contestă aceste argumente.

46 În această privință, în primul rând, trebuie arătat că, în speță, data depunerii cererii de înregistrare a mărcii pe care se întemeiază opoziția, și anume 16 septembrie 2009, este posterioară datei depunerii mărcii solicitate, respectiv 29 iulie 2009. Prin urmare, anterioritatea mărcii pe care se întemeiază opoziția depinde de temeinicia revendicării datei de 16 martie 2009 ca dată de prioritate.

47 În al doilea rând, în ceea ce privește problema dacă o cameră de recurs este obligată să se întemeieze pe o dată de prioritate pe care examinatorul a înscris-o în registru, fără a putea examina dacă sunt reunite condițiile pentru revendicarea priorității, mai întâi, trebuie amintit că, în cadrul unei proceduri de opoziție, OAPI este, în principiu, obligat să aprecieze realitatea faptelor invocate și forța probantă a elementelor prezentate de părți [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 aprilie 2005, Atomic Austria/OAPI – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Rec., EU:T:2005:136, punctele 34 și 35].

48 Acest principiu cunoaște însă limite. Astfel, după cum arată în mod întemeiat reclamanta, validitatea unei mărci comunitare pe care se întemeiază o opoziție nu poate fi repusă în discuție în cadrul unei proceduri de opoziție. Astfel, atunci când solicitantul unei mărci pus în fața unei opoziții întemeiate pe o marcă comunitară dorește să conteste validitatea acesteia din urmă, el este obligat să o facă în cadrul unei proceduri de declarare a nulității în fața OAPI [a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 aprilie 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/OAPI – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, punctul 65].

49 Cu toate acestea, contrar celor susținute de reclamantă, această jurisprudență, care privește validitatea unei mărci comunitare pe care se întemeiază o opoziție, nu poate fi transpusă în situația revendicării priorității pentru o astfel de marcă.

50 Astfel, în acest context, trebuie arătat, mai întâi, că înscrierea în registru a unei date de prioritate pentru o marcă comunitară nu poate fi contestată, cel puțin nu în mod util, în cadrul unei proceduri de declarare a nulității. Pe de o parte, nu este vorba despre o cauză de nulitate absolută în sensul articolului 52 din Regulamentul nr. 207/2009. Pe de altă parte, articolul 53 din Regulamentul nr. 207/2009, care reglementează cauzele de nulitate relativă, nu permite să se conteste în mod util data de prioritate pe care examinatorul a înscris-o în registru. Desigur, este adevărat că, în termenii alineatului (1) litera (a) al articolului menționat, declararea nulității unei mărci înregistrate poate fi solicitată atunci când există un risc de confuzie între aceasta și o marcă anterioară în sensul articolului 8 alineatul (1) din regulamentul menționat. Trebuie de asemenea să se arate că, potrivit articolului 8 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, cererile de înregistrare a unor mărci pot constitui „mărci anterioare” în înțelesul alineatului (1) al articolului respectiv. Totuși, articolul 8 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 precizează că situația este aceasta „sub rezerva înregistrării lor”. În consecință, cererile de anulare a unei mărci înregistrate care sunt întemeiate pe cereri de înregistrare pot fi blocate printr-o opoziție întemeiată pe respectiva marcă înregistrată și care să vizeze cererile de înregistrare menționate. Prin urmare, în speță, nu se poate considera că o cerere de anulare a mărcii pe care se întemeiază opoziția constituie o acțiune efectivă în contestarea revendicării priorității acestei mărci.

51 În continuare, este necesar să se constate că nu există o altă procedură specială care, pe de o parte, să permită unui terț să conteste data de prioritate înscrisă în registru pentru o marcă comunitară și, pe de altă parte, să poată fi comparată cu procedura de declarare a nulității, una dintre particularitățile acesteia din urmă fiind că nu poate fi deschisă din oficiu de OAPI.

52 În primul rând, o cale de atac în sensul articolelor 58-61 din Regulamentul nr. 207/2009 nu constituie o asemenea procedură. Astfel, în temeiul articolului 59 din regulamentul menționat, numai părților la procedura care a condus la o decizie a diviziilor OAPI li se permite să introducă o cale de atac împotriva deciziei respective în fața camerelor de recurs. Or, solicitantul unei alte mărci comunitare nu va fi, în general, parte la procedura de înregistrare a mărcii comunitare pe care se întemeiază opoziția care vizează cererea sa și, prin urmare, nu va putea contesta revendicarea priorității care privește această din urmă marcă prin intermediul unei căi de atac. Astfel, în speță, intervenienta nu putea să introducă o cale de atac la OAPI în scopul de a contesta decizia examinatorului în ceea ce privește prioritatea mărcii pe care se întemeia opoziția împotriva cererii sale de înregistrare a unei mărci comunitare.

53 În al doilea rând, în ceea ce privește procedurile, invocate de reclamantă, care permit eliminarea sau revocarea, prevăzute la articolul 80 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 53a din Regulamentul nr. 2868/95, sau cele care permit corectarea, prevăzute în normele 27 și 53 din Regulamentul nr. 2868/95, este suficient să se constate că, în orice caz, acestea nu pot fi comparate cu procedurile de declarare a nulității, OAPI putând să deschidă din oficiu proceduri de eliminare, de revocare sau de corectare în sensul dispozițiilor sus-menționate, în timp ce pentru procedurile de declarare a nulității nu există o asemenea posibilitate. Pe de altă parte, în ceea ce privește procedurile de eliminare sau de revocare prevăzute la articolul 80 din Regulamentul nr. 207/2009, presupunând că acestea sunt aplicabile în speță, trebuie arătat că, în temeiul alineatului (2) al acestei dispoziții, ele nu pot fi inițiate decât de o parte la procedura care a condus la decizia în cauză. Or, după cum s-a arătat la punctul 52 de mai sus, solicitantul unei mărci comunitare nu va fi, în general, parte la procedura de înregistrare a celeilalte mărci comunitare, pe care se întemeiază opoziția care vizează cererea sa. În ceea ce privește procedurile de rectificare în sensul normei 27 din Regulamentul nr. 2868/95, presupunând că ele sunt aplicabile în speță, este necesar să se constate că această dispoziție se limitează la a prevedea că o rectificare poate fi efectuată din oficiu sau la cererea titularului.

54 În consecință, jurisprudența menționată la punctul 48 de mai sus, potrivit căreia validitatea unei mărci comunitare nu poate fi contestată în cadrul unei proceduri de opoziție, nu poate fi transpusă în situația contestării temeiniciei unei revendicări a priorității pentru o astfel de marcă.

55 Prin urmare, contrar a ceea ce susține reclamanta, în speță, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare atunci când a examinat dacă erau reunite condițiile pentru revendicarea priorității prevăzute la articolele 29 și 30 din Regulamentul nr. 207/2009, în norma 6 din Regulamentul nr. 2868/95 și la articolele 1 și 2 din Decizia EX-05-5.

56 În consecință, al patrulea motiv trebuie respins în măsura în care reclamanta invocă încălcarea de către camera de recurs a articolelor 41 și 42 din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că aceasta a examinat dacă erau reunite condițiile pentru revendicarea priorității. Trebuie de asemenea respins aspectul avansat de reclamantă în cadrul primului motiv întemeiat pe faptul că, în cadrul unei proceduri de opoziție, camera de recurs nu are dreptul de a repune în discuție o dată de prioritate înscrisă în registru (a se vedea punctul 43 de mai sus).

57 În măsura în care, prin anumite argumente avansate în cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta contestă din nou faptul că problema temeiniciei revendicării priorității făcea parte din obiectul litigiului din fața camerei de recurs, argumentele respective trebuie respinse pentru motivele expuse în cadrul examinării primului motiv.

58 În consecință, primul și al patrulea motiv trebuie respinse în integralitatea lor.

Cu privire la al treilea motiv

59 Prin intermediul prezentului motiv, reclamanta repune în discuție concluzia camerei de recurs potrivit căreia Capella nu a depus documentul necesar pentru a demonstra temeinicia revendicării priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția. Reclamanta apreciază că, în speță, erau reunite cerințele prevăzute de norma 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95 coroborată cu Decizia EX-05-5.

60 OAPI și intervenienta contestă aceste argumente.

61 În această privință, cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 prevede că o persoană care a înregistrat în mod valabil o cerere de marcă în sau pentru unul dintre statele care sunt părți la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, cu revizuirile și modificările ulterioare, sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) sau succesorul său în drepturi beneficiază, pentru a depune o cerere de marcă comunitară pentru aceeași marcă și pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care această marcă a fost înregistrată sau care sunt cuprinse în acestea, de un drept de prioritate pe un termen de șase luni de la data depunerii primei cereri. Potrivit alineatului (2) al articolului menționat, se recunoaște ca dând naștere unui drept de prioritate orice depozit având valoare de depozit național reglementar în temeiul legislației interne a statului în care a fost efectuat sau în temeiul acordurilor bilaterale ori multilaterale. Din alineatul (3) al articolului respectiv reiese că prin depozit național reglementar se înțelege orice depozit considerat suficient pentru a stabili data la care a fost depusă cererea, indiferent de soluționarea acordată ulterior cererii în cauză. Alineatul (4) al articolului amintit prevede că se consideră drept primă cerere, a cărei dată de depunere constituie momentul de la care se calculează termenul de prioritate, o cerere ulterioară depusă pentru aceeași marcă, pentru produse sau servicii identice și în sau pentru același stat ca o primă cerere anterioară, cu condiția ca această cerere anterioară, la data depunerii cererii ulterioare, să fi fost retrasă, abandonată sau refuzată, fără să fi fost supusă inspecției publice și fără să fi lăsat să subziste drepturi, și cu condiția ca cererea respectivă să nu fi constituit deja temei pentru revendicarea dreptului de prioritate. Astfel, cererea anterioară nu mai poate să constituie temei pentru revendicarea dreptului de prioritate.

62 În temeiul articolului 30 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, intitulat „Revendicarea priorității”, solicitantul care dorește să se prevaleze de prioritatea unui depozit anterior trebuie să prezinte o declarație de prioritate și o copie a cererii anterioare.

63 Potrivit normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care în cerere se revendică prioritatea uneia sau mai multor cereri anterioare în sensul articolului 29 din Regulamentul nr. 207/2009 în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul nr. 207/2009, solicitantul dispune de un termen de trei luni de la data depunerii pentru a preciza numărul de dosar atribuit cererii anterioare și pentru a furniza o copie a acesteia. Potrivit normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, copia trebuie să fie certificată pentru conformitate cu cererea anterioară de către autoritatea care a primit-o și trebuie să fie însoțită de un atestat eliberat de respectiva autoritate care să indice data depunerii cererii anterioare.

64 În conformitate cu norma 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95, președintele OAPI poate decide ca cerințele în materie de documente justificative care trebuie furnizate de către solicitant să poată fi mai puține decât cele menționate la alineatul (1), cu condiția ca OAPI să poată dispune de informațiile necesare din alte surse.

65 În temeiul acestei dispoziții, pe de o parte, președintele OAPI a adoptat Decizia EX-05-5, al cărei articol 1, care este intitulat „Înlocuirea atestatelor de prioritate cu informațiile disponibile pe site-uri [internet]”, prevede:

„Documentele justificative care trebuie furnizate de solicitant în cazul unei revendicări a priorității pot fi mai puține decât cele necesare conform normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 […] cu condiția ca [OAPI] să poată dispune de informațiile necesare de pe site-ul [internet] al unui oficiu central de proprietate industrială al unui stat care este parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului.”

66 Articolul 2 din decizia menționată, intitulat „Procedura”, este formulat după cum urmează:

„(1) În cazul unei revendicări a priorității și în măsura în care documentele prevăzute în norma 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 […] nu au fost încă furnizate de solicitant, Oficiul verifică în mod sistematic dacă informațiile referitoare la numărul de dosar, la data depunerii, la numele solicitantului sau al titularului, la reprezentarea mărcii și la lista produselor și serviciilor aferente cererii anterioare de înregistrare a unei mărci a cărei prioritate este revendicată sunt disponibile pe site-ul [internet] al oficiului central de proprietate industrială al statului în care sau pentru care este revendicată depunerea cererii anterioare de înregistrare a unei mărci.

(2) Atunci când [OAPI] poate dispune de informațiile necesare de pe un astfel de site [internet], el face mențiune despre aceasta, în măsura informațiilor de care dispune, în dosarul cererii de înregistrare a unei mărci comunitare. În caz contrar, [OAPI] emite, în temeiul normei 9 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 2868/95 […] o invitație la furnizarea documentelor prevăzute în norma 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 […]”

67 În temeiul normei 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95, pe de altă parte, președintele OAPI a adoptat Decizia EX-03-5 din 20 ianuarie 2003 privind condițiile de formă pentru o revendicare a seniorității sau a priorității, al cărei articol 1, intitulat „Documente de prioritate pentru mărcile comunitare”, prevede:

„Solicitantul unei mărci comunitare poate depune documentele justificative în susținerea unei revendicări a priorității eliberate de autoritatea care a primit cererea anterioară, astfel cum prevede norma 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 […] («document de prioritate»), fie sub forma documentului original, fie sub cea a unei fotocopii certificate pentru conformitate […]”

68 În lumina acestor dispoziții trebuie analizate argumentele reclamantei prin care urmărește să demonstreze că Capella a prezentat documentul de prioritate solicitat.

69 În primul rând, reclamanta susține că informațiile necesare potrivit articolelor 1 și 2 din Decizia EX-05-5 erau disponibile pe site-ul internet al Österreichisches Patentamt.

70 OAPI și intervenienta contestă aceste argumente.

71 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 2 din Decizia EX-05-5, lista produselor și a serviciilor aferente cererii de înregistrare a unei mărci pe care se întemeiază revendicarea priorității face parte dintre datele care trebuie să fie disponibile pe site-ul internet al oficiului în cauză la momentul la care este examinată temeinicia revendicării priorității. În speță, trebuie, prin urmare, să se examineze dacă lista serviciilor și a produselor pentru care se solicitase înregistrarea mărcii austriece era disponibilă pe site-ul internet al Österreichisches Patentamt la momentul la care examinatorul a examinat revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția.

72 Reclamanta susține că aceste informații erau disponibile pe site-ul internet al Österreichisches Patentamt. Or, intervenienta, care contestă această alegație, a prezentat o notificare a oficiului respectiv din 29 aprilie 2013 din care reiese că, în anul 2009, așadar la momentul la care examinatorul a examinat revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția, existau două surse de informație în ceea ce privește mărcile austriece, și anume, pe de o parte, un motor de căutare gratuit, accesibil prin site-ul internet al Österreichisches Patentamt, și, pe de altă parte, un motor de căutare al unei întreprinderi private controlate de oficiul respectiv. Din această notificare mai reiese că, atât timp cât cererea de înregistrare a unei mărci austriece nu este admisă, nici motorul de căutare gratuit accesibil prin site-ul internet al acestui oficiu, nici motorul de căutare al întreprinderii controlate de oficiul respectiv nu permit accesul la lista detaliată a bunurilor și a serviciilor, ci numai la numerele claselor pentru care a fost solicitată înregistrarea.

73 Or, răspunzând la o întrebare a Tribunalului, reclamanta a precizat că cererea de înregistrare a mărcii austriece pe care se întemeiază revendicarea priorității nu a fost admisă și nicio marcă austriacă nu a fost, așadar, înregistrată.

74 Având în vedere aceste împrejurări și faptul că reclamanta nu a avansat niciun argument susceptibil să repună în discuție credibilitatea documentului prezentat de intervenientă, Tribunalul consideră că s-a dovedit corespunzător cerințelor legale că, la momentul la care examinatorul a analizat temeinicia revendicării priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția, lista exactă a bunurilor și a serviciilor pentru care se solicitase înregistrarea mărcii austriece nu era disponibilă nici pe site-ul internet al Österreichisches Patentamt, nici pe site-ul întreprinderii private controlate de acest oficiu.

75 Prin urmare, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare atunci când a concluzionat că, în speță, nu erau reunite condițiile prevăzute la articolele 1 și 2 din Decizia EX-05-5, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la problema dacă se putea considera că motorul de căutare sus-menționat oferit de întreprinderea privată controlată de Österreichisches Patentamt făcea parte din site-ul internet al oficiului respectiv în sensul dispozițiilor menționate. În consecință, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea acestor dispoziții, prezentul motiv trebuie respins.

76 În al doilea rând, reclamanta susține că la 21 decembrie 2009, când examinatorul a invitat Capella, conform articolului 2 alineatul (2) din Decizia EX-05-5, să furnizeze copii exacte ale cererii de înregistrare a unei mărci austriece invocate în susținerea revendicării priorității, aceasta a prezentat documentul solicitat. În temeiul articolului 1 din Decizia EX-03-5, ar fi suficientă prezentarea unei copii certificate pentru conformitate a cererii de înregistrare a unei mărci.

77 În această privință, trebuie amintit că din articolul 2 alineatul (2) din Decizia EX-05-5 reiese că informațiile necesare care nu sunt disponibile pe site-ul internet al oficiului în cauză trebuie prezentate, în principiu, sub forma documentului prevăzut de norma 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, altfel spus sub forma unei copii a cererii anterioare, certificată pentru conformitate de către autoritatea care a primit-o, însoțită de un atestat eliberat de respectiva autoritate care să indice data depunerii cererii anterioare.

78 Desigur, reclamanta susține în mod întemeiat că articolul 1 din Decizia EX-03-5 atenuează aceste cerințe, întrucât se limitează la a cere o copie certificată pentru conformitate a documentului de prioritate în sensul normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95. Cu toate acestea, contrar a ceea ce susține reclamanta, nu se poate deduce din această dispoziție că o copie a formularului de cerere de înregistrare completat de Capella satisface aceste cerințe. Astfel, chiar dacă copia documentului de prioritate nu trebuie să fie certificată de autoritatea la care a fost depusă cererea, trebuie totuși să fie vorba de un document cu ajutorul căruia examinatorul să poată controla dacă și când a fost primită de oficiul în cauză cererea de înregistrare a unei mărci. Or, copia formularului cererii de înregistrare prezentată de Capella nu conținea nicio mențiune privind primirea acesteia de către Österreichisches Patentamt.

79 Prin urmare, concluzia camerei de recurs potrivit căreia Capella nu a prezentat documentele de prioritate necesare nu este afectată de erori.

80 În al treilea rând, trebuie respins argumentul reclamantei potrivit căruia ar fi fost și ar fi rămas o obișnuință pentru examinatorii OAPI să accepte copii ale cererilor de înregistrare precum cele pe care le prezentase Capella. În această privință, este suficient să se amintească faptul că deciziile pe care camerele de recurs ale OAPI le adoptă, în temeiul Regulamentului nr. 207/2009, cu privire la înregistrarea unui semn ca marcă comunitară fac parte din exercitarea unei competențe delimitate, iar nu a uneia discreționare [Hotărârea din 26 aprilie 2007, Alcon/OAPI, C-412/05 P, Rep., EU:C:2007:252, punctul 65, și Hotărârea din 24 noiembrie 2005, Sadas/OAPI – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Rec., EU:T:2005:420, punctul 71]. În consecință, legalitatea deciziei atacate trebuie apreciată numai în temeiul dispozițiilor aplicabile, astfel cum au fost interpretate de instanța Uniunii, iar nu în temeiul unei eventuale practici anterioare a OAPI.

81 În măsura în care, prin invocarea principiului încrederii legitime, reclamanta ar dori să invoce și faptul că, înainte de a se îndepărta de practica obișnuită a OAPI, camera de recurs ar fi trebuit să informeze Capella cu privire la îndoielile sale referitoare la documentele pe care le prezentase, acest argument va fi examinat în cadrul celui de al doilea motiv.

82 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei întemeiat pe aceea că ar fi fost imposibil ca examinatorul să solicite comunicarea listei exacte a bunurilor și a serviciilor pentru care se solicitase înregistrarea unei mărci austriece la Österreichisches Patentamt, este suficient să se constate că reiese cu claritate din articolele 1 și 2 din Decizia EX-05-5 și din norma 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 că, cu excepția situației în care informațiile necesare sunt disponibile pe site-ul internet al oficiului la care a fost depusă cererea, îi revine solicitantului care revendică un drept de prioritate pentru o marcă sarcina de a prezenta documentele de prioritate solicitate. Astfel, nicio dispoziție pertinentă nu prevede că, în ipoteza în care informațiile necesare nu sunt disponibile pe site-ul internet al oficiului la care a fost depusă cererea, îi revine examinatorului sarcina de a contacta în mod direct oficiul respectiv. Dimpotrivă, în această ipoteză, eventual după ce a fost invitat în acest sens de examinator în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Decizia EX-05-5 și al normei 9 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 2868/95, cum s-a întâmplat în speță, solicitantul însuși trebuie să prezinte aceste documente.

83 Prin urmare, această critică trebuie respinsă, fără a fi necesară pronunțarea asupra problemei dacă, având în vedere faptul că ea a fost ridicată pentru prima dată în cadrul unui răspuns al reclamantei la o întrebare a Tribunalului, se poate considera că aceasta este admisibilă.

84 În consecință, al treilea motiv trebuie respins, sub rezerva examinării criticii, presupunând că a fost formulată, întemeiate pe aceea că, în considerarea încrederii sale legitime întemeiate pe practica obișnuită a OAPI, camera de recurs ar fi trebuit să informeze Capella cu privire la îndoielile sale referitoare la documentele pe care le prezentase (a se vedea punctul 81 de mai sus).

Cu privire la al doilea motiv

85 Reclamanta susține că camera de recurs a încălcat articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 atunci când a concluzionat că Capella nu prezentase documentele de prioritate solicitate fără să o fi invitat în prealabil să se pronunțe în această privință. Desigur, prin decizia din 25 noiembrie 2011, grefa camerei de recurs ar fi invitat-o să își prezinte observațiile cu privire la scrisoarea intervenientei din 12 octombrie 2011. Cu toate acestea, întrucât data de prioritate revendicată a fost acceptată și înscrisă în registru de examinator, iar intervenienta nu a contestat revendicarea priorității, Capella nu ar fi avut motiv să prezume că camera de recurs poate să pună la îndoială acest element. Pe de altă parte, în lipsa unei precizări a camerei de recurs, ea nu și-ar fi putut imagina că aceasta nu ar fi satisfăcută de analiza examinatorului, care ar fi corespuns unei practici obișnuite a OAPI. Prin urmare, camera de recurs ar fi trebuit să o informeze cu privire la îndoielile sale.

86 OAPI și intervenienta contestă aceste argumente.

87 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, prin intermediul prezentului motiv, reclamanta invocă, în esență, faptul că camera de recurs ar fi trebuit să informeze Capella cu privire la îndoielile sale referitoare la caracterul suficient al documentelor pe care le prezentase. În acest context, trebuie să se analizeze nu doar argumentele întemeiate în mod direct pe încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 și cele întemeiate pe încălcarea principiului încrederii legitime, ci și dacă eroarea săvârșită de examinator era susceptibilă să oblige camera de recurs să informeze Capella cu privire la îndoielile sale.

– Cu privire la argumentele care vizează articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009

88 În această privință, mai întâi, trebuie amintit că, potrivit articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009, hotărârile OAPI nu se pot întemeia decât pe motive sau dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații.

89 În continuare, în ceea ce privește critica întemeiată pe faptul că Capella nu ar fi putut să se aștepte la înlăturarea de către camera de recurs a datei de prioritate pe care examinatorul o înscrisese în registru, în primul rând, este suficient să se amintească faptul că, în cadrul unei proceduri de opoziție, camera de recurs este obligată să examineze dacă marca pe care se întemeiază opoziția este anterioară mărcii solicitate (a se vedea punctele 37-40 de mai sus) și, în acest context, ea este obligată să examineze, eventual, și dacă sunt reunite condițiile pentru revendicarea priorității (a se vedea punctele 46-55 de mai sus). În al doilea rând, trebuie arătat că, în speță, în memoriul de expunere a motivelor căii de atac din 7 martie 2011, intervenienta a contestat revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția și, prin urmare, anterioritatea sa în raport cu marca solicitată (a se vedea punctul 41 de mai sus). În consecință, această problemă făcea parte din litigiul adus în fața camerei de recurs și, chiar în lipsa unei precizări exprese din partea camerei de recurs, Capella trebuia să se aștepte la posibilitatea reexaminării de către camera de recurs a concluziei examinatorului privind revendicarea priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția.

90 În acest context, trebuie să se arate totodată că Capella a fost autorizată să prezinte observații cu privire la memoriul intervenientei de expunere a motivelor căii de atac din 7 martie 2011 și că a avut chiar și o altă oportunitate de a se pronunța în această privință atunci când camera de recurs a

invitat-o, la 25 noiembrie 2011, să prezinte observații în răspuns la observațiile intervenientei din 12 și din 19 octombrie 2011, privind hotărârea Landgericht Mannheim din 23 septembrie 2011 (a se vedea punctul 14 de mai sus).

91 În plus, camera de recurs nu era obligată să informeze Capella că urma să nu confirme concluzia examinatorului cu privire la temeinicia revendicării priorității. Astfel, dreptul de a fi ascultat, în sensul articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009, este aplicabil numai în ceea ce privește elementele de fapt și de drept care constituie temeiul deciziei, iar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care autoritatea intenționează să o adopte [Hotărârea din 7 septembrie 2006, L & D/OAPI – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Rec., EU:T:2006:245, punctul 116].

92 Prin urmare, argumentele întemeiate pe încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie respinse.

– Cu privire la argumentele care vizează principiul încrederii legitime

93 În această privință, pe de o parte, în măsura în care reclamanta invocă încrederea legitimă în înscrierile în registru, este suficient să se amintească faptul că, pentru considerațiile expuse la punctul 89 de mai sus, reclamanta nu putea exclude posibilitatea ca revendicarea priorității să fie examinată de către camera de recurs.

94 Pe de altă parte, în măsura în care reclamanta dorește să invoce și faptul că, înainte de a se îndepărta de practica obișnuită a OAPI, potrivit căreia documente precum cele pe care le prezentase ar fi fost acceptate ca documente de prioritate, camera de recurs ar fi trebuit să informeze Capella cu privire la îndoielile sale, trebuie constatat că reclamanta nu prezintă niciun element susceptibil să demonstreze existența unei asemenea practici. Astfel, documentele pe care reclamanta le prezintă în susținerea argumentului său sunt scrisori prin care examinatorul OAPI a invitat Capella să prezinte documentele de prioritate „conform articolului 30 din Regulamentul nr. 207/2009 și normei 6 din Regulamentul nr. 2868/95”, în unele dintre acestea precizând că, în aplicarea Deciziei EX-03-5, nu erau necesare copii certificate. Or, nu reiese nici din aceste precizări, nici din dispozițiile la care examinatorul a făcut trimitere că un formular de cerere de înregistrare completat, din care nu se poate deduce dacă și când a fost primit de oficiul în discuție, poate fi considerat document de prioritate suficient în sensul normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 și al articolului 1 din Decizia EX-03-5 (a se vedea punctul 78 de mai sus).

95 Prin urmare, argumentele întemeiate pe încălcarea principiul încrederii legitime trebuie respinse, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea documentelor prezentate în susținerea acestor argumente, pe care reclamanta le-a depus ulterior cererii introductive și memoriului în replică, în cadrul unui răspuns la o întrebare a Tribunalului.

– Cu privire la consecințele erorii săvârșite de examinator

96 Presupunând că, prin argumentele sale, reclamanta dorește să invoce și faptul că, în considerarea erorii săvârșite de examinator, camera de recurs ar fi trebuit să informeze Capella cu privire la îndoielile sale, acestea trebuie de asemenea respinse.

97 În această privință, mai întâi, trebuie constatat că, în speță, eroarea examinatorului se limita la concluzia eronată că documentele prezentate de Capella satisfăceau cerințele prevăzute de articolul 1 din Decizia EX-03-5.

98 Or, în speță, această eroare a examinatorului nu obliga camera de recurs să invite Capella să își exprime în mod specific poziția cu privire la această chestiune sau să o informeze despre îndoielile sale în această privință, întrucât, pentru considerațiile care figurează la punctele 89-91 de mai sus, problema dacă concluzia examinatorului privind revendicarea priorității era eronată fusese ridicată de intervenientă.

99 În continuare, în ipoteza în care, prin argumentele sale, reclamanta ar dori să se prevaleze de faptul că, din cauza erorii examinatorului, Capella nu a putut să prezinte documentele solicitate, și această critică ar trebui respinsă.

100 Astfel, trebuie să se constate că eroarea examinatorului nu a limitat în niciun fel posibilitățile Capella de a prezenta documentele de prioritate solicitate și că, în această privință, examinatorul a respectat pe deplin procedura prevăzută de dispozițiile pertinente.

101 După cum reiese din articolele 1 și 2 din Decizia EX-05-5, în principiu, revenea Capella sarcina de a verifica dacă informațiile necesare erau disponibile pe site-ul internet al Österreichisches Patentamt și, în măsura în care nu aceasta era situația, de a depune documentul de prioritate solicitat. Această interpretare este confirmată de al doisprezecelea considerent al deciziei menționate, potrivit căruia „solicitantul însuși este în măsură să verifice, în cazul unei revendicări a priorității sau a seniorității, dacă informația necesară este disponibilă pe un site internet, astfel încât să știe dinainte dacă trebuie să prezinte un document de prioritate sau de senioritate”. Or, după cum s-a arătat la punctele 76-79 de mai sus, Capella nu a prezentat documentul necesar.

102 În conformitate cu norma 9 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 2868/95, prin scrisoarea din 21 decembrie 2009, examinatorul a invitat, așadar, Capella să prezinte documentul de prioritate necesar potrivit normei 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 până la 22 februarie 2010 inclusiv, precizând totodată că, în temeiul articolului 1 din Decizia EX-03-5, este suficientă prezentarea unei copii certificate pentru conformitate și că, în ipoteza în care nu se va conforma acestei invitații, va fi decăzută din dreptul de prioritate. Or, după cum s-a arătat la punctele 76-78 de mai sus, documentul pe care Capella l-a prezentat la 22 februarie 2010, așadar în ultima zi a termenului stabilit de examinator, nu era documentul de prioritate solicitat.

103 În aceste împrejurări, nu îi revenea examinatorului sarcina de a invita din nou Capella să prezinte documentul necesar. Dimpotrivă, după cum reiese din norma 9 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care documentul de prioritate solicitat nu a fost depus în termenul acordat de examinator, persoana interesată este decăzută din dreptul de prioritate revendicat.

104 Prin urmare, trebuie constatat că, în împrejurările cauzei, eroarea săvârșită de examinator nu obliga camera de recurs să informeze Capella cu privire la îndoielile sale referitoare la temeinicia revendicării priorității pentru marca pe care se întemeia opoziția.

105 În consecință, trebuie constatat niciuna dintre circumstanțele invocate de reclamantă nu obliga camera de recurs să informeze Capella cu privire la îndoielile sale și să o invite să se pronunțe în această privință.

106 În plus, în orice caz, chiar presupunând că a existat o asemenea obligație, încălcarea ei nu ar putea atrage anularea deciziei atacate.

107 În acest context, trebuie amintit că un reclamant nu are niciun interes legitim să anuleze o decizie pentru un viciu de formă în cazul în care anularea deciziei nu ar putea determina decât adoptarea unei noi decizii, identică pe fond cu decizia anulată [Hotărârea din 3 decembrie 2003, Audi/OAPI (TDI), T-16/02, Rec., EU:T:2003:327, punctele 97-99, și Hotărârea din 12 decembrie 2007, DeTeMedien/OAPI (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, punctul 49].

108 Or, în speță, chiar în ipoteza în care camera de recurs ar fi informat Capella cu privire la îndoielile sale referitoare la revendicarea priorității, iar aceasta ar fi prezentat documentul de prioritate solicitat în cursul procedurii de opoziție, acest lucru nu ar fi putut conduce la modificarea dispozitivului deciziei pe care camera de recurs ar fi fost obligată să o adopte. Astfel, întrucât Capella nu a depus acest document în termenul acordat, deși drepturile sale procesuale fuseseră pe deplin asigurate, camera de recurs ar fi trebuit, în orice caz, să constate decăderea din dreptul de prioritate în temeiul normei 9 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95.

109 În consecință, trebuie să se respingă și al doilea motiv, precum și criticile care vizează încălcarea principiului încrederii legitime avansate în cadrul celui de al treilea motiv.

Cu privire la al cincilea motiv

110 Rezultă că trebuie respins și al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, în decizia atacată, camera de recurs a luat în considerare reaua-credință a Capella, deși în cadrul unei proceduri de opoziție nu se poate ține seama de o asemenea împrejurare. Astfel, după cum reiese din considerațiile care precedă, decizia atacată își găsește fundamentul în argumentul potrivit căruia marca solicitată era anterioară mărcii pe care se întemeia opoziția întrucât revendicarea priorității pentru aceasta din urmă trebuia respinsă.

111 Prin urmare, având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

112 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI și ale intervenientei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Copernicus-Trademarks Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 iunie 2015.

Semnături